0304-1

до № 4820-18

Офіційний переклад

КОНВЕНЦІЯ
ПРО МІЖНАРОДНИЙ ДОСТУП ДО ПРАВОСУДДЯ

(укладена 25 жовтня 1980 року)

Держави, які підписали цю Конвенцію,

бажаючи полегшити міжнародний доступ до правосуддя,

вирішили із цією метою укласти Конвенцію і домовились про такі положення:

ГЛАВА 1
БЕЗОПЛАТНА ПРАВНИЧА ДОПОМОГА

Стаття 1

Громадяни будь-якої Договірної Держави та особи, які постійно проживають в будь-якій Договірній Державі, мають право на безоплатну правничу допомогу під час судового провадження у цивільних та комерційних справах у кожній Договірній Державі на таких самих умовах, якби вони були громадянами цієї Держави та постійно проживали в ній.

Однак особи, до яких частина перша не застосовується, але які раніше постійно проживали у Договірній Державі, в якій судове провадження має бути порушено або було порушено, мають право на безоплатну правничу допомогу, передбачену частиною першою, якщо підстава позову випливає з їхнього попереднього постійного місця проживання в цій Державі.

У Державах, у яких безоплатна правнича допомога надається в адміністративних, соціальних або податкових справах, положення цієї статті застосовуються до справ, порушених у судах, які є компетентними в цих питаннях.

Стаття 2

Стаття 1 застосовується до юридичної консультації за умови, що особа, яка потребує такої консультації, перебуває в Державі, в якій ця консультація запитується.

Стаття 3

Кожна Договірна Держава призначає центральний орган для отримання звернень про безоплатну правничу допомогу, що подаються відповідно до цієї Конвенції, та вжиття заходів щодо них.

Федеративні держави і Держави з більш ніж однією правовою системою можуть призначити більше одного центрального органу. Якщо центральний орган, до якого подано звернення, не уповноважений розглядати його, він передає звернення до того іншого центрального органу в цій Договірній Державі, який має на це повноваження.

Стаття 4

Кожна Договірна Держава з метою направлення звернень про безоплатну правничу допомогу до відповідного центрального органу в запитуваній Державі призначає один або декілька органів, що надсилають.

Звернення про безоплатну правничу допомогу передаються у вигляді формуляра, що додається до цієї Конвенції, без втручання будь-якого іншого органу.

Жодне положення цієї статті не перешкоджає подачі звернення дипломатичними каналами.

Стаття 5

У разі, якщо особа, яка звертається за безоплатною правничою допомогою, не перебуває у запитуваній Державі, вона може подати своє звернення до органу, що надсилає, в Договірній Державі, в якій вона має постійне місце проживання, без шкоди для будь-яких інших доступних їй способів передачі її звернення до компетентного органу в запитуваній Державі.

Звернення складається відповідно до формуляра, що додається до цієї Конвенції, та супроводжується будь-якими необхідними документами, однак запитувана Держава у відповідних випадках може вимагати додаткову інформацію або документи.

Будь-яка Договірна Держава може заявити, що її центральний орган, що отримує, прийматиме звернення, подані іншими каналами або в інший спосіб.

Стаття 6

Орган, що надсилає, сприяє заявнику в забезпеченні того, щоб до звернення були додані вся інформація й документи, які, як йому відомо, є необхідними для розгляду звернення. Він перевіряє дотримання формальних вимог.

Якщо орган, що надсилає, вважає, що звернення явно необґрунтоване, він може відмовити у його направленні.

Орган, що надсилає, сприяє заявнику в перекладі документів безоплатно у випадках, коли таке сприяння є доречним.

Орган, що надсилає, відповідає на запити щодо додаткової інформації від центрального органу, що отримує в запитуваній Державі.

Стаття 7

Звернення, підтвердні документи, а також будь-які повідомлення у відповідь на запити щодо додаткової інформації складаються офіційною мовою чи однією з офіційних мов запитуваної Держави або супроводжуються перекладом однією з цих мов.

Однак, якщо в запитуючій Державі не вбачається можливим здійснити переклад мовою запитуваної Держави, остання приймає документи, складені англійською чи французькою мовою, або документи, що супроводжуються перекладом однією з цих мов.

Повідомлення, які надходять з центрального органу, що отримує, можуть бути складені офіційною мовою чи однією з офіційних мов цієї Держави або англійською чи французькою мовою. Однак, якщо звернення, направлене органом, що надсилає, складено англійською чи французькою мовою або супроводжується перекладом однією з цих мов, то повідомлення, які виходять від центрального органу, що отримує, також складаються однією з цих мов.

Витрати на переклад, що виникли в результаті застосування попередніх частин, покриваються запитуючою Державою. Однак, будь-які переклади, здійснені у запитуваній Державі, не є підставою для будь-якої вимоги з боку цієї Держави про відшкодування.

Стаття 8

Центральний орган, що отримує, розглядає звернення або вживає таких заходів, які є необхідними для його розгляду компетентним органом запитуваної Держави.

Центральний орган, що отримує, передає запити про надання додаткової інформації органу, що надсилає, та інформує його про будь-які труднощі стосовно розгляду звернення, а також про ухвалене рішення.

Стаття 9

У разі, коли особа, яка звертається за безоплатною правничою допомогою, не проживає у Договірній Державі, вона може подати своє звернення консульськими каналами без шкоди для будь-яких інших доступних її способів подачі її звернення до компетентного органу в запитуваній Державі.

Будь-яка Договірна Держава може заявити, що її центральний орган, що отримує, прийматиме звернення, подані іншими каналами або в інший спосіб.

Стаття 10

Усі документи, передані відповідно до положень цієї глави, не потребують легалізації чи будь-якої аналогічної формальності.

Стаття 11

Оплата за передачу, отримання чи розгляд звернень про безоплатну правничу допомогу відповідно до цієї глави, не стягується.

Стаття 12

Звернення про безоплатну правничу допомогу опрацьовуються невідкладно.

Стаття 13

Якщо безоплатну правничу допомогу надано відповідно до статті 1, то вручення документів у будь-якій іншій Договірній Державі у зв'язку з провадженням стосовно особи, яка отримала безоплатну правничу допомогу, не може бути підставою для відшкодування будь-яких витрат, незалежно від способу, у який здійснено вручення. Те саме стосується судових доручень та висновків соціального обстеження, за винятком гонорарів, які сплачуються експертам та перекладачам.

Якщо особа отримала безоплатну правничу допомогу відповідно до статті 1 у зв'язку з провадженням у Договірній Державі та за результатами цього провадження було ухвалено рішення, ця особа, без будь-якого подальшого вивчення її обставин, має право на безоплатну правничу допомогу в будь-якій іншій Договірній Державі, в якій вона запитує забезпечення визнання або виконання цього рішення.

ГЛАВА II
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВИХ ВИТРАТ І ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ПРО СПЛАТУ СУДОВИХ ВИТРАТ

Стаття 14

Жодне забезпечення, застава чи завдаток не можуть вимагатися від осіб (включаючи юридичних осіб), що постійно проживають у Договірній Державі, які є позивачами або іншими сторонами, залученими у провадження у судах іншої Договірної Держави, лише з причини їхнього іноземного громадянства або того, що вони не мають постійного місця проживання або не проживають у Державі, в якій порушено провадження.

Таке саме правило застосовується до будь-яких виплат, які вимагаються від позивачів або залучених сторін як забезпечення судових витрат.

Стаття 15

Постанова про сплату судових витрат і видатків, винесена в одній з Договірних Держав стосовно будь-якої особи, звільненої від вимоги вносити забезпечення, заставу, завдаток чи виплати відповідно до статті 14 або відповідно до законодавства Держави, в якій провадження було порушено, за зверненням особи, на користь якої була винесена така постанова, підлягає примусовому виконанню безоплатно в будь-якій іншій Договірній Державі.

Стаття 16

Кожна Договірна Держава призначає один або декілька органів, що надсилають, з метою направлення до відповідного центрального органу в запитуваній Державі звернень про примусове виконання постанов, до яких застосовується стаття 15.

Кожна Договірна Держава призначає центральний орган для отримання таких звернень та вжиття відповідних заходів для забезпечення отримання остаточного рішення щодо них.

Федеративні держави і Держави з більш ніж однією правовою системою можуть призначити більше одного центрального органу. Якщо центральний орган, до якого подано звернення, не уповноважений розглядати його, він передає звернення до іншого компетентного центрального органу в запитуваній Державі.

Звернення згідно з цією статтею передаються без втручання будь-якого іншого органу. Водночас, Договірна Держава може використовувати з цією метою дипломатичні канали.

Жодне положення цієї статті не перешкоджає подачі звернень безпосередньо особою, на користь якої винесена постанова, якщо тільки запитувана Держава не заявила, що вона не прийматиме звернень, поданих у такий спосіб.

Стаття 17

Кожне звернення про примусове виконання має супроводжуватися:

a) засвідченою копією відповідної частини рішення, в якій зазначено імена та повноваження сторін, а також порядок сплати витрат або видатків;

b) будь-яким документом, необхідним для підтвердження того, що рішення більше не підлягає звичайним формам перегляду в Державі його ухвалення і є таким, що підлягає виконанню;

c) належним чином засвідченим перекладом зазначених вище документів на мову запитуваної Держави, якщо вони не складені цією мовою.

Звернення розглядається без виклику сторін, і компетентний орган у запитуваній Державі обмежується перевіркою того, чи надано необхідні документи. На прохання заявника цей орган визначає розмір вартості

посвідчення, перекладу та засвідчення, які вважаються процесуальними витратами та видатками. Жодної легалізації або аналогічної процедури не вимагається.

Рішення компетентного органу не підлягає оскарженню, за винятком випадків, коли це передбачено законодавством запитуваної Держави.

ГЛАВА III
КОПІЇ ЗАПИСІВ І СУДОВИХ РІШЕНЬ

Стаття 18

Громадяни будь-якої Договірної Держави та особи, що постійно проживають у будь-якій Договірній Державі, можуть в іншій Договірній Державі на таких самих умовах, як і її власні громадяни, отримувати копії або витяги судових рішень та записів у державних реєстрах у цивільних або комерційних справах, у разі необхідності, з легалізацією таких документів.

ГЛАВА IV
ФІЗИЧНЕ ЗАТРИМАННЯ ТА ГАРАНТІЯ НЕДОТОРКАНОСТІ

Стаття 19

Арешт і затримання як спосіб виконання чи просто як запобіжний захід не можуть бути застосовані у цивільних або комерційних справах проти громадян Договірної Держави або осіб, що постійно проживають у Договірній Державі, за обставин, коли вони не можуть бути застосовані проти громадян Держави, у якій здійснюється арешт чи затримання. Будь-який факт, на який може посилатися громадянин, що постійно проживає у такій Державі, для звільнення від арешту або затримання, може бути використаний з таким самим наслідком громадянином Договірної Держави або особою, що постійно проживає у Договірній Державі, навіть, якщо цей факт мав місце за кордоном.

Стаття 20

Особа, яка є громадянином Договірної Держави або постійно проживає в ній і яка викликається судом в іншій Договірній Державі чи стороною з дозволу суду для того, щоб з'явитися як свідок чи експерт у провадженні в цій Державі, не може бути притягнута до відповідальності, затримана або піддана будь-якому іншому обмеженню особистої свободи на території цієї Держави у зв'язку з будь-якою дією чи обвинуваченням, що передували її приїзду до цієї Держави.

Імунітет, передбачений в попередній частині, починає діяти за сім днів до дати, встановленої для заслуховування свідка або експерта, і припиняє дію,

коли свідок або експерт протягом семи календарних днів з дати, коли судові органи поінформують його про те, що його присутність більше не вимагається, мав можливість залишити територію, але залишився на ній або, залишивши її, повернуся добровільно.

ГЛАВА V
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 21

Без шкоди для положень статті 22 жодне положення цієї Конвенції не може тлумачитися як таке, що обмежує будь-які права з питань, що регулюються цією Конвенцією, які можуть бути надані особі відповідно до законодавства будь-якої Договірної Держави чи будь-якої іншої конвенції, учасницею якої ця Держава є або стане.

Стаття 22

Між Сторонами цієї Конвенції, які також є Сторонами однієї або обох Конвенцій з питань цивільного процесу, підписаних в м. Гаага 17 липня 1905 року та 1 березня 1954 року, ця Конвенція замінює статті з 17 до 24 Конвенції від 1905 року або статті з 17 до 26 Конвенції від 1954 року, навіть у разі висловлення застереження відповідно до пункту c) частини другої статті 28 цієї Конвенції.

Стаття 23

Додаткові угоди між Сторонами Конвенцій 1905 та 1954 років розглядаються як такі, що рівною мірою застосовуються до цієї Конвенції, настільки, наскільки вони є сумісними з нею, якщо Сторони не домовляться про інше.

Стаття 24

Договірна Держава може шляхом висловлення заяви визначити мову або мови інші, ніж ті, що згадані в статтях 7 та 17, якими можуть бути складені або перекладені документи, що надсилаються її центральному органу.

Стаття 25

Договірна Держава, яка має декілька офіційних мов і яка не може відповідно до свого внутрішнього законодавства приймати на всій своїй території документи, зазначені в статтях 7 та 17, складені однією із цих мов,

шляхом заяви визначає мову, якою такі документи або їх переклади мають бути складені для їх подання на визначених частинах її території.

Стаття 26

Якщо Договірна Держава має дві чи декілька територіальних одиниць, на яких застосовуються різні системи права з питань, що регулюються цією Конвенцією, вона може під час підписання, ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання заявити, що ця Конвенція поширюється на всі її територіальні одиниці або лише на одну чи декілька з них, і може у будь-який час змінити цю заяву шляхом подання іншої заяви.

Про будь-яку таку заяву повідомляють Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів і в ній чітко визначають територіальні одиниці, до яких застосовується Конвенція.

Стаття 27

Якщо Договірна Держава має систему державного управління, відповідно до якої виконавча, судова і законодавча влади розподілені між її центральним органом та іншими органами цієї Держави, її підписання, ратифікація, прийняття, затвердження або приєднання до цієї Конвенції чи будь-яка заява відповідно до статті 26 не спричиняє жодних наслідків стосовно розподілу повноважень всередині такої Держави.

Стаття 28

Будь-яка Договірна Держава під час підписання, ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання може зробити застереження про виключення застосування статті 1 до осіб, які не є громадянами Договірної Держави, але які мають своє постійне місце проживання в Договірній Державі, іншій ніж та, яка висловлює застереження, або які раніше мали постійне місце проживання в Державі, яка висловлює застереження, якщо немає взаємності у відносинах між Державою, яка висловлює застереження, і Державою, громадянами якої є заявники на безоплатну правничу допомогу.

Будь-яка Договірна Держава під час підписання, ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання може зробити застереження про виключення:

a) використання англійської, французької чи обох мов, як це передбачено в частині другій статті 7;

b) застосування частини другої статті 13;

c) застосування глави II;

d) застосування статті 20.

Коли одна Держава зробила застереження:

e) відповідно до пункту a) частини другої цієї статті, виключивши застосування як англійської, так і французької мов, будь-яка інша Держава, якої

це стосується, може застосувати це саме правило щодо Держави, яка зробила таке застереження;

f) відповідно до пункту b) частини другої цієї статті, будь-яка інша Держава може відмовитися від застосування частини другої статті 13 до осіб, які є громадянами Держави, яка зробила застереження, або постійно проживають у ній;

g) відповідно до пункту c) частини другої цієї статті будь-яка інша Держава може відмовитися від застосування положень глави II до осіб, які є громадянами Держави, яка зробила застереження, або постійно проживають у ній.

Жодне інше застереження не допускається.

Будь-яка Договірна Держава може у будь-який час відкликати застереження, яке вона зробила. Про відкликання повідомляють Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів. Застереження припиняє дію в перший день третього календарного місяця після повідомлення.

Стаття 29

Будь-яка Договірна держава під час передачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти чи документа про приєднання або пізніше повідомляє Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів про призначення органів відповідно до статей 3, 4 та 16.

На таких самих умовах вона повідомляє Міністерству, в разі необхідності, про:

a) заяви відповідно до статей 5, 9, 16, 24, 25, 26 та 33;

b) будь-яке відкликання або внесення змін до зазначених вище призначень і заяв;

c) відкликання будь-якого застереження.

Стаття 30

До формулярів, що додаються до цієї Конвенції, можуть бути внесені поправки рішенням Спеціальної комісії, скликаної Генеральним секретарем Гаазької конференції, на яку запрошуються всі Договірні Держави і всі Держави-члени. Повідомлення про пропозицію внести поправки до формулярів має бути включено до порядку денного засідання.

Поправки, прийняті більшістю Договірних Держав, які присутні та голосують на Спеціальній комісії, набирають чинності для всіх Договірних Держав у перший день сьомого календарного місяця з дати, коли Генеральний секретар повідомить про них усім Договірним Державам.

Протягом строку, передбаченого в частині другій, будь-яка Договірна Держава може шляхом надіслання письмового повідомлення Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів зробити застереження щодо поправки. Сторона, яка робить таке застереження, вважається Державою, яка не

є Стороною цієї Конвенції стосовно цієї поправки, доки таке застереження не буде відкликано.

ГЛАВА VI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 31

Ця Конвенція відкрита до підписання Державами, що були членами Гаазької конференції з міжнародного приватного права під час її Чотирнадцятої сесії, а також Державами, які не були членами, але були запрошені взяти участь у розробці цієї Конвенції.

Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню; ратифікаційні грамоти, документи про прийняття або затвердження мають бути передані на зберігання до Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів.

Стаття 32

Будь-яка інша Держава може приєднатися до Конвенції.

Документ про приєднання передають на зберігання до Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів.

Таке приєднання діє тільки у відносинах між Державою, що приєднується, і тими Договірними Державами, що не висловили заперечення проти її приєднання протягом 12 місяців після отримання повідомлення, зазначеного в пункті 2 статті 36. Таке заперечення також може бути висловлено будь-якою Державою-членом під час ратифікації, прийняття або затвердження Конвенції, що здійснюється після приєднання. Про будь-яке таке заперечення повідомляють Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів.

Стаття 33

Будь-яка Держава під час підписання, ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання може заявити про те, що дія Конвенції поширюється на всі території, за міжнародні відносини яких вона відповідає, або на одну або більше з них. Така заява набирає чинності у момент набрання чинності Конвенцією для такої Держави.

Про таку заяву, як і про будь-яке подальше поширення дії Конвенції, повідомляють Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів.

Стаття 34

Конвенція набирає чинності в перший день третього календарного місяця з дати передачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження або приєднання, передбачених у статтях 31 та 32.

Після цього Конвенція набирає чинності:

1) для кожної Держави, що пізніше ратифікує, приймає, затверджує Конвенцію або приєднується до неї – в перший день третього календарного місяця з дати передачі на зберігання її ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження або приєднання;

2) для будь-якої території або територіальної одиниці, на яку було поширено дію Конвенції відповідно до статті 26 або 33, – у перший день третього календарного місяця з дати повідомлення, про яке йдеться в такій статті.

Стаття 35

Конвенція залишається чинною протягом п'ятьох років після набрання нею чинності відповідно до частини першої статті 34, у тому числі для Держав, що пізніше ратифікували, прийняли, затвердили або приєдналися до неї.

Конвенція поновлюється автоматично кожні п'ять років, якщо не буде денонсована.

Про будь-яку денонсацію повідомляють Міністерству закордонних справ Королівства Нідерландів щонайменше за шість місяців до закінчення п'ятирічного строку. Денонсація може бути обмежена окремими територіями або територіальними одиницями, до яких застосовується ця Конвенції.

Денонсація набирає чинності лише для Держави, що повідомила про неї. Конвенція залишається чинною для інших Договірних Держав.

Стаття 36

Міністерство закордонних справ Королівства Нідерландів повідомляє Державам-членам Конференції й Державам, які приєдналися відповідно до статті 32, про:

1) підписання, ратифікації, прийняття і затвердження відповідно до статті 31;

2) приєднання та заперечення проти приєднання відповідно до статті 32;

3) дату набрання чинності Конвенцією відповідно до статті 34;

4) заяви, передбачені у статтях 26 та 33;

5) застереження та відкликання застережень, передбачені в статтях 28 і 30;

6) інформацію, надіслану відповідно до статті 29;

7) денонсації відповідно до статті 35.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, маючи належні повноваження, підписали цю Конвенцію.

Учинено в м. Гаага 25 жовтня 1980 року англійською і французькою мовами, при цьому обидва тексти є рівноавтентичними, в одному примірнику, що зберігається в архіві Уряду Королівства Нідерландів і засвідчені копії якого надсилають дипломатичними каналами кожній Державі-члену Гаазької конференції з міжнародного приватного права під час її Чотирнадцятої сесії, а також кожній іншій Державі, що брала участь у розробці цієї Конвенції під час цієї Сесії.

ДОДАТОК ДО КОНВЕНЦІЇ

ФОРМУЛЯР ПЕРЕДАЧІ ЗВЕРНЕННЯ

ПРО БЕЗОПЛАТНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ

Конвенція про міжнародний доступ до правосуддя,

підписана в м. Гаага 25 жовтня 1980 року

Назва і адреса органу, що надсилає

Адреса центрального орган, що отримує

Орган, що надсилає, який підписався нижче, має честь передати центральному органу, що отримує, звернення про безоплатну правничу допомогу, що додається, а також додаток до нього (відомості стосовно фінансового стану заявника), відповідно до глави I згаданої вище Конвенції.

Можливі зауваження стосовно звернення та заяви відомостей, в разі наявності:

Інші зауваження, в разі наявності:

Складено в ..... Дата.....

Підпис та/або печатка

ФОРМУЛЯР ДО КОНВЕНЦІЇ

ЗВЕРНЕННЯ ПРО БЕЗОПЛАТНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ

Конвенція про міжнародний доступ до правосуддя,

підписана в м. Гаага 25 жовтня 1980 року

1. Прізвище та адреса заявника на безоплатну правничу допомогу.

2. Суд, в якому порушено або буде порушено провадження (якщо відомо).)

3. a) Предмет (-и) провадження; ціна позову, у разі необхідності

b) у разі необхідності, перелік підтвердних документів, які стосуються порушеного або передбачуваного провадження*

c) прізвище та адреса іншої сторони*

4 Будь-які дати або терміни стосовно провадження, які мають юридичні наслідки для заявника, що вимагають прискореного розгляду звернення*

5 Будь-яка інша необхідна інформація.*

6. Складено в ..... Дата.....

7. Підпис заявника

* Видалити непотрібне

Додаток до звернення про безоплатну правничу допомогу

Відомості стосовно фінансового стану заявника

I *Особистий стан*

8 Прізвище (дівоче, якщо є)

9 Ім'я (імена)

10 Дата і місце народження

11 Громадянство

12 *a)* постійне місце проживання (дата початку проживання)

b) попереднє місце постійного проживання (дата початку проживання і припинення проживання)

13 Цивільний стан (неодружений (незаміжня), одружений (заміжня), вдівець (вдова), розлучений (а), проживає окремо)

14 Прізвище та ім'я (імена) подружжя

15 Прізвища, імена та дати народження дітей, які перебувають на утриманні заявника

16 Інші особи, які перебувають на утриманні заявника

17 Додаткові відомості щодо сімейного стану

II *Фінансовий стан*

18 Професійна діяльність

19 Назва та адреса роботодавця або здійснення професійної діяльності

20 Доходи	заявника	подружжя	осіб на утриманні заявника
a) заробітна плата (у тому числі в натуральні формі)	.....	.....	.....
b) пенсії, пенсії по інвалідності, аліменти, допомога, ануїтети	.....	.....	.....
c) допомога по безробіттю	.....	.....	.....
d) доходи від неоплачуваної професійної діяльності	.....	.....	.....
e) доходи від цінних паперів та обігового капіталу	.....	.....	.....
f) доходи від нерухомості	.....	.....	.....
g) інші джерела доходу	.....	.....	.....

21 Нерухоме майно	заявника	подружжя	осіб на утриманні заявника
(Зазначити вартість та зобов'язання)	.....	.....	.....

22 Інші активи	заявника	подружжя	осіб на утриманні заявника
(цінні папери, акції, права вимоги, банківські рахунки, капітал підприємств тощо)	.....	.....	.....

23 Борги та інші фінансові зобов'язання	заявника	подружжя	осіб на утриманні заявника
a) позики (зазначити характер, суму до сплати і річні/місячні виплати)	.....	.....	.....
b) зобов'язання щодо утримання (зазначити місячні платежі)	.....	.....	.....
c) орендна квартирна плата (включно з вартістю опалення, електроенергії, газу та води)	.....	.....	.....
d) інші періодичні зобов'язання	.....	.....	.....

24 Податок на доходи та внески на соціальне забезпечення за попередній рік.

25 Примітки заявника.

26 У разі потреби, перелік підтвердних документів.

27 Я, що підписався (-лася) нижче, повною мірою поінформований (-а) про покарання, передбачені законодавством за подання неправдивих відомостей, та підтверджую, що зазначені вище відомості є вичерпними й вірними.

28 Вчинено в ..... (місце) 29 ..... (дата)

30 ..... (підпис заявника)

0304-2

90 №4820-IX

Офіційний переклад

Заяви та застереження до Конвенції
про міжнародний доступ до правосуддя

Албанія

Застереження

Статті: 1,7,13,28

Відповідно до статті 28 Цієї Конвенції, Республіка Албанія робить наступні застереження:

a) згідно з пунктом першим статті 28 цієї Конвенції, у разі відсутності принципу взаємності у відносинах з державою, громадянин якої є заявником на надання безоплатної правничої допомоги, Республіка Албанія зберігає за собою право виключити застосування статті 1 Конвенції щодо осіб, які не є громадянами Держави-учасниці, але які мають своє постійне місце проживання в Державі-учасниці, іншій ніж та, яка висловила це застереження або, які раніше мали постійне місце проживання у Державі, яка висловила це застереження.

b) Згідно зі статтею 7 та підпунктом «a» пункту другого статті 28 цієї Конвенції, Республіка Албанія приймає лише ті заяви, які складені албанською мовою, або супроводжуються перекладом албанською мовою.

c) пункт другий статті 13 Конвенції не застосовується до громадян тих держав, які зробили застереження відповідно до підпункту «b» статті 28 Конвенції та до осіб, які мають постійне місце проживання в цих державах.

d) положення Глави II Конвенції не застосовуються до громадян тих держав, які зробили застереження відповідно до підпункту «c» статті 28 Конвенції та до осіб, які мають постійне місце проживання в цих державах.

Бразилія

Заяви

Статті: 7,24,28,29

[...] Уряд Федеративної Республіки Бразилія заявляє, що відповідно до статей 24 та 29 Конвенції, Федеративна Республіка Бразилія залишає за собою право обумовити, що всі форми та документи, які надсилаються до Бразильських органів, повинні супроводжуватися перекладом португальською мовою.

[...] щодо застереження стосовно підпункту «a» пункту другого статті 28, відповідно до пункту другого статті 7 Конвенції.

Болгарія

Застереження

Статті: 7

Республіка Болгарія виключає використання англійської та французької мов у справах, поданих на підставі пункту другого статті 7.

Коста-Ріка

Застереження

Статті: 20

Уряд Республіки Коста-Ріка, відповідно до статті 28 Конвенції про міжнародний доступ до правосуддя, виключає застосування статті 20.

Кіпр

Заяви
Застереження

Статті: 13,24

Застереження
1. Республіка Кіпр залишає за собою право виключити застосування пункту другого статті 13 щодо надання безоплатної правничої допомоги без з'ясування обставин особи, яка запитує схвалення або визнання судового рішення.

2. Республіка Кіпр залишає за собою право виключити застосування Глави II щодо не вимагання сплати коштів від осіб, які постійно проживають у Державі-учасниці, та які є позивачами або сторонами у провадженнях в іншій Державі-учасниці.

Кіпр

Заяви
1. (...)

2. Республіка Кіпр заявляє, що документи, які надсилаються до її Центрального органу можуть бути складені або супроводжуватися перекладом грецькою мовою (стаття 24)

Естонія

Застереження

Статті: 16

"(...) відповідно до статті 16 Конвенції Естонська Республіка не прийматиме заяви, подані безпосередньо.

Французька Республіка

Заяви
Застереження

Статті: 1,7,33

Підпис із наступними застереженнями:

(Переклад)
Відповідно до пункту першого статті 28 Франція залишає за собою право, що у разі відсутності принципу взаємності між нею та державою, громадянин якої є заявником на надання безоплатної правничої допомоги, виключити застосування статті 1 Конвенції щодо осіб, які не є громадянами Держави-учасниці, але які мають своє постійне місце проживання в Державі-учасниці, та у випадку, якщо особи раніше мали місце постійного проживання у Франці.

Ратифікація з наступними застереженнями та заявами:

(Переклад)

Відповідно до положень пункту 1 статті 28 Франція зберігає за собою право виключити застосування статті 1 Конвенції щодо осіб, які не є громадянами Держави-учасниці, але які мають своє постійне місце проживання в Державі-учасниці, іншій ніж та, яка висловила це застереження або, які звичайно проживали у цій Державі, у разі відсутності принципу взаємності між Державою, яка зробила застереження, та Державою, громадянин якої є заявником про надання безоплатної правничої допомоги.

(...)

Відповідно до пункту 2 а статті 28 та відповідно до пункту 2 статті 7 Уряд розглядатиме лише ті заяви, які складені французькою мовою, або супроводжені перекладом на цю мову.

Згідно з положеннями статті 33 Уряд заявляє, що Конвенція поширюється на всю територію Французької Республіки.

Латвія

Застереження

Статті: 7

Відповідно до пункт 2а статті 28 Конвенції про міжнародний доступ до правосуддя 1980 року Республіка Латвія залишає за собою право виключити використання французької мови згідно з пунктом 2 статті 7.

Литва

Застереження

Статті: 7,16,17

(...)
оскільки це передбачено статтею 16 згаданої Конвенції, Республіка Литва не прийматиме заяви, надіслані безпосередньо;

Оскільки це передбачено статтями 7 та 17 згаданої Конвенції, Республіка Литва заявляє, що вона прийматиме лише заяви про безоплатну правничу допомогу, складені литовською, англійською, французькою або російською мовами, або, якщо заяву складено жодною з цих мов, заява про безоплатну правничу допомогу та супроводжуючі документи повинні бути супроводжені перекладом литовською, англійською, французькою або російською мовами (...)".

Люксембург

Заяви
Застереження

Статті: 1,13,15

(Переклад)
1. (a) Велике Герцогство Люксембург залишає за собою право виключити застосування статті 1 щодо іноземців, які не є громадянами Договірної держави та чиє місце постійного проживання не в Люксембурзі, якщо відсутній принцип взаємності між Люксембургом та Державою, громадянином якої є заявник про безоплатну правничу допомогу.

Це застереження не стосується іноземців, чиє право на безоплатну правничу допомогу прямо передбачено законом.

(b) Велике Герцогство Люксембург не застосовуватиме пункт 2 статті 13 до громадян Держави, яка зробила застереження до статті 28(b) Конвенції, та за необхідності, до осіб, які мають постійне місце проживання у цій Державі.

(c) Велике Герцогство Люксембург не застосовується до положень Глави II до громадян Держави, яка зробила застереження до статті 28(c) Конвенції, та за необхідності, до осіб, які мають постійне місце проживання у цій Державі.

2. (...)

Без нанесення шкоди повноваженням Центрального органу надавати перелік служб адвокатів, окружний прокурор за місцем знаходження або проживання відповідача повинен бути компетентним у порушенні та провадженні будь-якої справи з метою забезпечення порядку виплати коштів та понесення витрат, як передбачено статтею 15 Конвенції.

Генеральна прокуратура повинна мати такі ж повноваження у випадку розгляду справи апеляційним чи касаційним судом.

Мальта

Застереження

Статті: 1

Відповідно до статті 28 Конвенції Уряд Мальти заявляє, що він виключає застосування статті 1 згаданої Конвенції у випадку, якщо особи, які не є громадянами Договірної Держави, але які мають постійне місце проживання у Договірній Державі, інший ніж

Мальта, або раніше мали постійне місце проживання у Мальті, у разі відсутності принципу взаємності між Мальтою та Державою, громадянином якої є заявник про безоплатну правничу допомогу.

Марокко

Заяви
Застереження

Статті: 1,13,20

(Переклад)

Королівство Марокко заявляє, що заяви про безоплатну правничу допомогу та заяви про виконання наказу про стягнення судового збору та витрат повинні бути арабською мовою. Королівство Марокко залишає за собою право виключити застосування статті 1 Конвенції щодо осіб, які не є громадянами Договірної Держави, але які постійно проживають у Договірній Державі, іншій ніж Держава, яка робить застереження, або які в минулому постійно проживали у Державі, яка робить застереження, якщо немає принципу взаємності між Державою, яка робить застереження, та Державою, громадяни якої є заявниками про безоплатну правничу допомогу.

Королівство Марокко залишає за собою право виключити застосування пункту 2 статті 13 Конвенції.

У разі, якщо особа отримала безоплатну правничу допомогу для розгляду справи у Договірній Державі і в результаті провадження було винесено рішення, вона не має права у зв'язку з цим на безоплатну правничу допомогу у Марокко, якщо вона прагне забезпечити визнання і виконання цього рішення у Марокко. Необхідно зробити нову заяву, на підставі якої буде процедура провадження.

Королівство Марокко залишає за собою право виключити застосування статті 20 Конвенції без нанесення шкоди будь-яким двостороннім угодам, які підписало Марокко, та які містять зворотні положення.

Нідерланди

Заяви
Застереження

Статті: 7,13,17

Стаття 13, пункт 2, не застосовуватиметься до європейської частини Королівства.

a) Документи, які надсилаються до Центрального органу європейської частини Королівства також можуть, окрім мов, визначених у статті 7 та 17 Конвенції, бути складені німецькою мовою або супроводжені перекладом німецькою мовою.

b) (...)

Румунія

Застереження

Статті: 1

Відповідно до пункту 1 статті 28 Конвенції Румунія залишає за собою право виключити застосування статті 1 щодо осіб, які не є громадянами Договірної Держави, але які постійно проживають у Договірній Державі, або які в минулому мали місце постійного проживання у Румунії, якщо немає принципу взаємності з Державою, громадяни якої є заявниками про безоплатну правничу допомогу.

Словаччина

Застереження

Статті: 1

Словацька Республіка відповідно до пункту першого статті 28 залишає за собою право виключити застосування статті 1 щодо осіб, які не є громадянами Договірної Держави, але які мають постійне місце проживання у Договірній Державі, або щодо осіб, які в минулому мали постійне місце проживання у Словацькій Республіці, якщо немає принципу взаємності між Словацькою Республікою та Державою, громадяни якої є заявниками про безоплатну правничу допомогу.

Іспанія

Заяви

Статті: 5

"En relación con el artículo 5, España declara que se podrán presentar solicitudes por via consular."

(Переклад)
Відповідно до статті 5 Іспанія заявляє, що заяви можуть бути подані консульськими каналами.

Швеція

Застереження

Статті: 13,24

1. Безоплатна правнича допомога відповідно до пункту 2 статті 13 не надаватиметься у Швеції (підпункт b пункту 2 статті 28).

2. Документи, які надсилаються Центральному органу, можуть бути складені або супроводжені перекладом датською або норвезькою мовами (стаття 24).

Швейцарія

Застереження

Статті: 7,17,24,25

(Переклад)
Щодо статей 3 та 16

1. «Відповідно до пункту 1 статті 29 Швейцарія органи кантонів у переліку (дивіться «Органи») як Центральні органи в межах статей 3 та 16 Конвенції. Заяви з-за кордону про безоплатну правничу допомогу або про виконання наказу про стягнення судового збору та витрат можуть також надсилатися Федеральному Департаменту юстиції та поліції у м.Берн, який спрямовуватиме їх відповідному Центральному органу. Оскільки така безоплатна правнича допомога або виконання наказу про стягнення судового збору та витрат стосується проваджень, які в силу норм, що регулюють внутрішню компетенцію внутрішнього порядку здійснення провадження, повинні здійснюватися федеральними органами, Федеральний Департамент юстиції та поліції спрямовуватиме заяви, які стосуються відповідних федеральних органів. Якщо такі заяви подані до органів кантону, пізніше вони автоматично будуть спрямовані Федеральному Департаменту юстиції та поліції.

Щодо статей 4 та 16

2. відповідно до пункту 1 статті 29 Швейцарія заявляє, що органи, визначені відповідно до статті 3, також будуть відповідальні за виконання завдань органів, що передають, відповідно до пункту 1 статті 4 та пункту 1 статті 16.

Щодо статей 5 та 9

3. Відповідно до пункту 2 статті 29 Швейцарія заявляє, беручи до уваги статті 5 і 9, що Центральний орган у Швейцарії, який отримує, також прийматиме заяви, спрямовані до нього безпосередньо поштою або дипломатичними або консульськими каналами.

Щодо статей 7(2), 24 та 25

4. відповідно до статей 28 та 29 Швейцарія заявляє, беручи до уваги статті 7, 24 та 25, що заяви про безоплатну правничу допомогу та будь-які супровідні документи повинні бути складені мовою запитуваного органу, інакше кажучи німецькою, французькою або італійською мовами або супроводжені перекладом на ці мови, в залежності від частини Швейцарії, де ця заява повинна бути реалізована. В прийнятті документів, які складені мовою іншою, ніж мова запитуваного органу, або супроводжені перекладом іншою мовою, може бути відмовлено, навіть якщо здійснення перекладу на мову запитуваного органу є проблематичним у запитуючій Державі.

Щодо статей 17(1), 24 та 25

5. Відповідно до статті 29 Швейцарія заявляє, беручи до уваги статті 17(1), 24 та 25, що заява про виконання наказу про стягнення судового збору та витрат та будь-які супровідні документи повинні бути складені мовою запитуваного органу, інакше кажучи німецькою, французькою або італійською мовами або супроводжені перекладом на ці мови, в залежності від частини Швейцарії, де ця заява повинна бути реалізована.